

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: KŽ-152/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinje Milenke Slivar kao predsjednice vijeća, Sanele Horvat kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i sutkinje Sandre Galjar kao članice vijeća, u kaznenom predmetu protiv optuženika Tonija Butorca, zbog kaznenog djela iz čl. 190. st. 2. i dr. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika protiv presude Općinskog suda u Vinkovcima broj K-18/2024-18 od 10. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj 2. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalba državnog odvjetnika odbija se kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski sud u Vinkovcima, na temelju čl. 453. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24. i 72/25. - u daljnjem tekstu ZKP-a), oslobodio je optužbe opt. Tonija Butorca zbog kaznenog djela protiv zdravlja ljudi – neovlaštene proizvodnje i prometom droga iz čl. 190. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11. Na temelju čl. 149. st. 1. ZKP-a, troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. kao i nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv te presude žalbu je podnijela zamjenica Općinske državne odvjetnice u Vinkovcima, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Odgovor na žalbu podnio je optuženi u kojem predlaže da drugostupanjski sud žalbu Općinskog državnog odvjetništva u Vinkovcima odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijanu presudu.

4. Županijsko državno odvjetništvo u Bjelovaru je, sukladno odredbi čl. 474. st. 1. ZKP-a, nakon razgledanja vratilo spis sudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Žaleći se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a, žalitelj navodi da se ista povreda ogleda u činjenici da se presuda ne može ispitati jer u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

7. Suprotno istaknutim žalbenim navodima, drugostupanjski sud smatra da nije počinjena bitna povreda na koju ukazuje žalitelj, jer se prvostupanjska presuda može ispitati, ista je jasna i obrazložena i u njoj je sud dao obrazloženje za sva svoja utvrđenja i naveo sve potrebne razloge o odlučnim činjenicama.

8. Žalbenim prigovorima činjenične prirode žalitelj ukazuje na pogrešnu ocjenu dokaza od strane prvostupanjskog suda i pogrešan zaključak suda da nema dokaza da je optuženik počinio navedeno kazneno djelo. Prvostupanjski sud uopće nije analizirao niti ocijenio vjerodostojnost iskaza svjedoka Juraja Zubčića s rasprava, iako je na tom iskazu utemeljena optužnica. Sud je zanemario očite nesuglasnosti i neistine u iskazu tog svjedoka, koji je na raspravi izmijenio raniji iskaz kako bi pogodio opt. Toniju Butorcu, inače svom kumu. Pravilnim povezivanjem materijalnih dokaza o oduzetoj marihuani i iskaza ostalih svjedoka (Jelića i Ramljaka), sud je morao donijeti osuđujuću presudu, zbog čega predlaže ukidanje presude i vraćanje predmeta na ponovno suđenje.

9. Drugostupanjski sud je pažljivo analizirao ocjenu rezultata provedenog dokaznog postupka i smatra da je prvostupanjski sud, na temelju savjesne analize i ocjene obrane optuženika, dovodeći je u vezu sa provedenim dokazima, ispravno i zakonito, na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP-a, optuženika oslobodio optužbe za terećeno kazneno djelo, s obrazloženjem da tijekom postupka nije na pouzdan način dokazano da je optuženik počinio navedeno kazneno djelo jer to doista ne proizlazi iz niti jednog provedenog dokaza.

10. Takav zaključak prvostupanjskog suda ispravno se temelji na cjelokupno provedenom dokaznom postupku te je vijeće ispravno utvrdilo kako niti jedan od provedenih dokaza niti iskaza svjedoka ne povezuje optuženog Tonija Butorca s kaznenim djelom koje mu se optužnicom stavlja na teret. Niti jedan saslušani svjedok pa tako niti Juraj Zubčić, koji na raspravama iskazuje u bitnom suglasno, ne povezuje optuženika sa predmetnim kaznenim djelom a niti je kod optuženika nađen bilo kakav dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je počinio navedeno kazneno djelo na način opisan u izreci presude. Pogrešan je zaključak državnog odvjetništva da je sud trebao iskaz svjedoka Juraja Zubčića iznesenog u općinskom državnom odvjetništvu u Vinkovcima 20. veljače 2019. povezati s njegovim kasnijim iskazom i na temelju toga donijeti osuđujuću presudu. Naime, radi se o pravnoj situaciji koja je propisana odredbom čl. 431. st. 2. ZKP-a. Prema toj odredbi, zapisnik s ne konfrontiranim iskazom svjedoka (kakav je iskaz svjedoka Juraja Zubčić u Općinskom državnom odvjetništvu u Vinkovcima 20. veljače 2019., može biti pročitao na raspravi, ali samo

na tom iskazu ne može se isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuća presuda, koji je sud mogao pročitati ali isto ne bi dovelo do drugačije odluke. Ovdje je razvidno da bi se osuda temeljila isključivo na ne konfrontiranom iskazu svjedoka Juraja Zubčića. Članak 431. st. 2. ZKP-a je jasan. Čitanje ne konfrontiranog iskaza je dopušteno, ali temeljenje osude isključivo ili u odlučujućoj mjeri na tako pročitano ne konfrontiranom iskazu je zabranjeno. Takvo čitanje služi, dakle, za predočavanje na raspravi tog ranijeg iskaza sukladno čl. 426. ZKP-a. Daljnje korištenje ne konfrontiranog iskaza ovisi o rezultatima predočavanja, odnosno o raspravnom iskazu svjedoka nakon što mu je predočen raniji ne konfrontirani iskaz. Načelno, ako svjedok na raspravi ponovi sadržaj ne konfrontiranog iskaza kojim tereti optuženika, onda taj iskaz na raspravi tada sadrži terećenje optuženika, te se smije koristiti za osudu, jer se raspravno ispitivanje provodi uz poštivanje konfrontacijskog prava optuženika. Ako na raspravi svjedok "povuče" svoj nekonfrontirani iskaz, odnosno, ako na raspravi ne tereti optuženika, (što je ovdje slučaj) onda se raniji ne konfrontirani iskaz ne smije koristiti za osudu, a prvostupanjski sud se mora osloniti na raspravni iskaz tog svjedoka a ne, na nekonfrontirani. Stoga kako nije bilo niti jednog dokaza iz kojeg bi proizlazilo da je optuženi počinio inkriminirano kazneno djelo pravilno je sud istog oslobodio od optužbe.

11. Drugostupanjski sud, dakle, smatra da je činjenično stanje opisano izrekom pobijane presude pravilno i u potpunosti utvrđeno, koje utvrđenje žalbenim navodima državnog odvjetnika nije dovedeno u sumnju, a prvostupanjski sud je dvojbu glede postojanja činjenica koje tvore obilježja terećenog kaznenog djela ispravno cijenio u korist optuženika te ga je, primjenjujući pravno pravilo "in dubio pro reo", opravdano i zakonito, na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP-a, oslobodio optužbe za terećeno kazneno djelo, jer nije na pouzdan način dokazano da ga je počinio.

12. Slijedom naprijed izloženog, žalba državnog odvjetnika odbijena je kao neosnovana te je, na temelju čl. 482. ZKP-a, odlučeno kao u izreci ove presude.

Bjelovar, 2. rujna 2026.

Predsjednica vijeća
Milenka Slivar

Broj zapisa: **9-3088c-a792e**

Kontrolni broj: **0adaa-5c14f-cf062**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.